

[Poul Westergaard.]

fjernes ved effektive indgreb mod jordspekulationen. Først når disse to hovedforudsætninger er opfyldt, først da er det rimeligt at forvente forståelse hos lønmodtagerne. Først når folketinget har løst sin del af opgaven, kan vi forvente, at arbejdsmarkedets organisationer kan løse deres del af opgaven.

Jeg lyttede opmærksomt til socialdemokratiets og det radikale venstres ordførere, som — sådan forstod jeg dem — var enige i, at der må gøres noget ved jordspekulationen. Jeg vil gerne henlede de to partiers opmærksomhed på det forslag til folketingsbeslutning om en jordreform, som retsforbundet har fremsat for nylic, men som vi på grund af det sene tidspunkt, vi kom med det på, desværre ikke når at få behandlet i denne samling. Det vil blive genfremsat efter sommerferien. Jeg beder om, at man tager forslaget med i de videre overvejelser om, hvordan jordspekulationen skal standses. Højtidelige principerklæringer har vi hørt mange af — og længe — men det er ikke nok. Nu skal der handles, og hvis socialdemokratiet og hvis de radikale forbereder andre forslag, forslag, der måske bedre end retsforbundets forslag vil kunne løse jordproblemerne, så skal jeg da med det samme sige, at så skal de være meget, meget velkomne; så vil vi overveje dem meget, meget positivt. Indtil nu har vi ikke set nogen, men kommer de, så glæder det os. Kommer de ikke, så tillader vi os at regne med støtte fra disse to partier, men også gerne fra andre partier — jeg tænker her ikke mindst på SF, som jo efterlyste initiativer hos de nye partier; jeg har ikke set noget initiativ fra SF på dette område, men o.k., kommer det derfra, vil vi også se positivt på det. Vi efterlyser altså socialdemokratiets og det radikale venstres positive interesse for vores dybtgående og gennemgribende forslag til en jordreform. En reform, der med ét slag vil sætte stop for jordspekulationen i Danmark, som med ét slag vil gøre jorden tilgængelig for hele befolkningen på lige vilkår, som kan lette generationsskiftet i by og på land, som vil skabe bedre vilkår for erhvervslivet med hensyn til at skaffe de nødvendige investeringsmidler på rimelige vilkår, og som også på længere sigt kan give forhåbninger om reelle indkomstskattelettelser. Der er prin-

cipper og muligheder i det forslag, som det danske samfund både ud fra en samfundøkonomisk betragtning og ud fra en social betragtning trænger til at få undersøgt nærmere. Tag forslaget med hjem til velvillig overvejelse i sommerferien!

Retsforbundet har i den forløbne samling levet op til vore valgløfter, også i EF-spørgsmålet. Vi har gjort, hvad vi kunne med vore 5 mandater for at modvirke den harmonisering og ensretning, som man fra EFs side prøver at presse ned over os, og vi har stemt imod en række EF-følgelove, som har været til behandling her i tinget, love, som især på landbrugspolitikens område er klart i strid med almene, samfundsmæssige interesser, som forøger særinteresseskuldene, som skatteyderne skal betale, uden nogen som helst rimelighed. Men det er jo desværre sådan, at EF-partierne alt for lydigt og logrende bøjer sig for EFs krav og pressioener. Vores linje her er helt klar, og den vil vi også følge i næste samling. Vi misunder ikke EF-partierne, der med mange krumspring skal forklare Danmarks økonomiske situation, sådan som den er, idet den jo ser ikke så lidt anderledes ud end den, man stillede befolkningen i udsigt før den 2. oktober 1972.

Man kan naturligvis altid påstå, at det ville have været meget, meget værre, hvis vi havde stået uden for EF, men det er ikke en påstand, der kan støttes på nogen sammenligning med vore nordiske nabolande, der valgte andre og friere former for samarbejde i Europa. Vi misunder heller ikke de EF-partier, der i en nærmere fremtid skal forsvare de kommende resultater af Englands genforhandlinger med EF, som jo uundgåeligt vil ramme netop de økonomiske interesser, som EF-partierne i sin tid byggede deres optimisme på.

Selv om der er dybe meningsforskelle mellem partierne i dette ting, og selv om der stadig er forhold i den måde, vi arbejder på og samarbejder på her i tinget, som med rette kan kritiseres, så mener jeg ikke, at der er grundlag for den meget hårde og unuancerede bedømmelse af vort folkestyres situation, som man nu og da hører. Demokrati er en besværlig styreform, og det vil ikke altid være muligt at opnå hurtige resultater. Min gruppe, retsforbundets gruppe her i tinget, glæder sig til at fortsætte det